

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 77/2012
16.10.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ђ., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 239/12 од 28.09.2012. године, подигнутом против пресуде Врховног суда Србије Кзп 481/06 од 31.05.2007. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 239/12 од 28.09.2012. године као основан, па се УКИДА пресуда Врховног суда Србије Кзп 481/06 од 31.05.2007. године и предмет доставља надлежном већу Врховног касационог суда на одлучивање о захтеву окривљеног Н.Ђ. за испитивање законитости правноснажне пресуде поднетом 26.06.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Лесковцу К. 105/05 од 16.12.2005. године, окривљени Н.Ђ. оглашен је кривим за кривично дело убиство из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и осуђен на казну затвора у трајању од 11 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 21.12.2004. године. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање паушала у износу од 4.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 89.596,00 динара, све у року од три месеца од правноснажности пресуде, док је оштећена Ж.Ц. ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Врховног суда Србије Кж I 210/06 од 20.03.2006. године, преиначена је наведена првостепена пресуда Окружног суда у Лесковцу, поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног, а по службеној дужности, и то само у погледу правне оцене дела тако што су радње окр. Н.Ђ., описане у изреци првостепене пресуде правно квалификоване као кривично дело убиство из члана 113. Кривичног законика за које дело је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 11 година, уз урачунавање времена које је провео у притвору од 21.12.2004. године, док су жалбе Окружног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног одбијене као неосноване.

Окривљени Н.Ђ. поднео је захтев за испитивање законитости наведених правноснажних пресуда „ на основу одредаба члана 368. став 2. и члана 430. став 1. тачка 3. у вези са чл. 17. и 18. ЗКП“, са предлогом да Врховни суд Србије укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд Србије пресудом Кзп. 481/06 од 31.05.2007. године одбацио је као на благовремен захтев окр. Н.Ђ. за испитивање законитости правноснажних пресуда Окружног суда у Лесковцу К. 105/05 од 16.12.2005. године и Врховног суда Србије КжI 210/06 од 20.03.2006. године.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против пресуде Врховног суда Србије Кзп. 481/06 од 31.05.2007. године, због повреде закона – члан 6. став 1. Конвенције

за заштиту људских права и основних слобода, члан 428. став 2. у вези са чланом 368. став 2. ЗКП („Службени лист СРЈ“ 70/01 и 68/02, „Службени гласник РС“ 58/04, 85/05, 115/05 и 49/07), са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да је наведеном пресудом Врховног суда Србије учињена повреда закона на штету окр. Н.Ђ., те да Врховни касациони суд, који је преузео надлежност Врховног суда Србије, реши захтев окр. Н.Ђ. за испитивање законитости правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), доставио примерак захтева за заштиту законитости окр. Н.Ђ. и његовом браниоцу адв. А.Т. из Л., па је у седници већа, о којој је, у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе овог предмета, са пресудом против које је захтев поднет, и по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је пресудом Врховног суда Србије Кзп 481/06 од 31.05.2007. године, тиме што је одбачен као неблагоприятан захтев окр. Н.Ђ. за испитивање законитости правноснажне пресуде, а на основу погрешно утврђене чињенице која се тиче времена подношења тог ванредног правног лека, повређен закон на штету окривљеног – одредба члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у смислу повреде права окривљеног на приступ Врховном суду 31.05.2007. године, у вези са чланом 428. став 2. тада важећег ЗКП, која повреда је констатована пресудом Европског суда за људска права од 20.12.2011. године, у предмету Ђокић против Србије (представка број 1005/08), као обавезујућом у смислу члана 46. Конвенције у погледу мера за отклањање утврђене повреде Конвенције.

Наиме, одлучујући о ванредном правном леку – захтеву окр. Н.Ђ. за испитивање законитости означених правноснажних пресуда, дозвољеном у смислу одредаба члана 428. ЗКП важећег у време подношења захтева, Врховни суд Србије је побијаном пресудом утврдио да је окривљени тај ванредни правни лек поднео дана 05.07.2006. године (што је датум пријема захтева у Врховном суду Србије), односно након протека рока од месец дана за подношење овог ванредног правног лека, прописаног у члану 428. став 2. тада важећег ЗКП, а који рок се рачуна од дана кад је окривљени примио правноснажну пресуду, што је у конкретном случају 26.05.2006. године кад је окривљеном уручена другостепена пресуда.

Међутим, према стању у списима предмета, окр. Н.Ђ. је захтев за испитивање законитости правноснажне пресуде поднео дана 26.06.2006. године преко писарнице КПЗ Ниш, где се налазио на издржавању казне, што је видљиво из пријемног печата писарнице КПЗ и што се, сходно одредби члана 182. став 4. ЗКП, сматра као дан предаје тог поднеска суду надлежном да одлучује о истом. Према томе, захтев окривљеног за испитивање законитости правноснажне пресуде који је поднет последњег дана законом предвиђеног рока (члан 183. став 3. ЗКП) је благовремен, супротно погрешном утврђењу Врховног суда Србије у побијаној пресуди, које је према основаним наводима захтева за заштиту законитости имало за последицу повреду права окривљеног на делотворан приступ суду и тиме повреду права окривљеног на одбрану (члан 368. став 2. у вези са чланом 428. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и на основу члана 425. став 1. ЗКП укинуо побијану пресуду Врховног суда Србије Кзп. 481/06 од 31.05.2007. године, те предмет доставља већу Врховног касационог суда, надлежном за одлучивање о захтеву окр. Н.Ђ. за испитивање законитости правноснажне пресуде, у смислу члана 146. став 1. Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2009) и члана 90, 30. и 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008).

Записничар-саветник

Председник већа -

Наташа Бањац,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.